

Llei de noms comercials, denominacions socials i rètols d'establiment

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 20 de juny de 1996 ha aprovat la següent:

Llei de noms comercials, denominacions socials i rètols d'establiment

Exposició de motius

Aquesta Llei estableix els principis i els criteris per adoptar i per utilitzar els signes que serveixen per distingir establiments, activitats comercials i societats amb l'objecte d'evitar utilitzacions que puguin crear un risc de confusió en la ment del públic o utilitzacions que puguin portar perjudici a un tercer. Aquesta Llei és complementària de la Llei de marques, relativa als signes que serveixen per distingir productes i serveis, i compleix els requisits de protecció dels noms comercials que fixa l'article 8 de la Convenció de París per a la protecció de la propietat industrial.

El Codi penal haurà de fixar les penes relatives a l'article 23.

Capítol I. Definicions

Article 1

Nom comercial

Constitueix un nom comercial el signe que serveix per identificar una persona física o jurídica en l'exercici de la seva activitat comercial i que permet distingir-la d'altres persones físiques o jurídiques que exerceixen activitats comercials idèntiques o similars.

Article 2

Denominació social

Constitueix una denominació social el signe sota el qual està constituïda una societat mercantil i que permet distingir-la d'altres societats mercantils.

Article 3

Rètol d'establiment

Constitueix un rètol d'establiment el signe que serveix per identificar un esta-

bliment comercial i que permet distingir-lo d'altres establiments comercials.

Capítol II. Nom comercial.

Article 4

Signes susceptibles de constituir un nom comercial

1) Poden constituir un nom comercial:

a) paraules, inclosos noms, cognoms o àlies de persona, però solament si són els noms, cognoms o àlies de la persona física o que formen part de la denominació social de la persona jurídica, identificada en l'exercici de la seva activitat comercial pel nom comercial, en el moment d'ésser inscrit al registre de Comerç i Indústria del Principat d'Andorra;

b) xifres;

c) sigles;

d) tota combinació dels signes esmentats en els subapartats a) a c) d'aquest apartat.

2) Un signe no pot constituir un nom comercial:

a) si és contrari a l'ordre públic o als bons costums;

b) si és de natura a induir a error el públic, especialment sobre l'activitat desenvolupada sota aquest nom comercial.

Article 5

Drets anteriors relatius a un nom comercial

No es pot adoptar com a nom comercial un signe idèntic o similar a:

a) un nom comercial ja registrat al Registre de Comerç i Indústria del Principat d'Andorra o una denominació social ja registrada al Registre de Societats Mercantils del Principat d'Andorra;

b) un nom comercial estranger no registrat al Principat d'Andorra o una denominació social no registrada al Principat d'Andorra, però que és suficientment conegut o coneguda pel públic del Principat d'Andorra per crear un risc de confusió;

c) una marca registrada al Principat d'Andorra si, a la vista dels productes o dels serveis per als quals aquesta

marca està registrada i a la vista de l'activitat comercial a exercir sota el nom comercial, es pot crear un risc de confusió en la ment del públic o es pot causar un perjudici al titular d'aquesta marca registrada.

Article 6

Inscripció al Registre de Comerç i Indústria

Sense perjudici del que disposa l'article 5 b), tota persona física o jurídica, per poder exercir una activitat comercial dins del Principat d'Andorra, ha de registrar el seu nom comercial al Registre de Comerç i Indústria del Principat d'Andorra.

Article 7

Llengua dels noms comercials registrats

Un nom comercial solament pot ser registrat al Registre de Comerç i Indústria del Principat d'Andorra si està constituït per:

a) paraules, inclosos noms de persona de la llengua catalana;

b) un nom no català, si correspon al de la persona física que és identificada en l'exercici de la seva activitat comercial per aquest nom comercial;

c) cognoms, si corresponen als de la persona física que és identificada en l'exercici de la seva activitat comercial per aquest nom comercial;

d) xifres romanes o aràbigues;

e) topònims;

f) una paraula no catalana si forma part de la denominació social de la persona jurídica identificada en l'exercici de la seva activitat comercial per aquest nom comercial;

g) tota combinació dels signes esmentats en els apartats anteriors d'aquest article.

Article 8

Limitacions al registre d'un nom comercial

El Registre de Comerç i Indústria denega, de forma raonada, una demanda d'inscripció d'un nom comercial quan té coneixement que aquest nom comercial incompleix alguna de les condicions establertes als articles 4 o 7 o no es respecta

algun dels drets anteriors establerts a l'article 5.

Article 9

Nul.litat del registre d'un nom comercial

1) Tota decisió del Registre de Comerç i Indústria d'inscripció d'un nom comercial no pot ser recorreguda per via administrativa. Tota persona que justifiqui un interès legítim té accés directe a la via jurisdiccional i pot sol.licitar la nul.litat d'aquesta inscripció segons els apartats 2) a 5) d'aquest article.

2) L'autoritat judicial, a petició de tota persona que justifiqui un interès legítim, pot declarar nul un registre de nom comercial en cas que aquest no compleixi alguna de les condicions establertes als articles 4 o 7.

3) L'autoritat judicial, a petició del titular d'un dret anterior recollit a l'article 5, pot declarar nul un registre de nom comercial que lesioni un d'aquests drets.

4) Tot registre de nom comercial declarat nul és considerat nul i sense efecte des de la seva data de registre.

5) Quan la declaració de nul.litat d'un registre de nom comercial ha esdevingut definitiva, l'autoritat judicial notifica la seva decisió al Registre de Comerç i Indústria, que inscriu aquesta decisió amb la indicació que aquest registre de nom comercial és nul i sense efecte des de la seva data de registre.

Capítol III. Denominació social

Article 10

Signes susceptibles de constituir una denominació social

1) Poden constituir una denominació social els signes següents:

- a) paraules, inclosos els noms, cognoms o àlies de persones físiques, però tan sols si aquestes persones físiques són sòcies de la societat identificada per la denominació social, en el moment de la seva inscripció al Registre de Societats Mercantils del Principat d'Andorra;
- b) xifres;
- c) sigles;

d) tota combinació dels signes esmentats en els subapartats a) a c) d'aquest apartat.

2) Un signe no pot constituir una denominació social:

- a) si és contrari a l'ordre públic o als bons costums;
- b) si és de natura a induir a error el públic, sobretot sobre l'objecte social d'aquesta societat.

Article 11

Indicació de la naturalesa jurídica de la societat

Tota denominació social ha d'anar seguida de la indicació de la naturalesa jurídica de la societat. Per a aquest fi, s'han d'utilitzar les abreviacions següents:

- a) SL si es tracta d'una societat limitada;
- b) SA si es tracta d'una societat per accions;
- c) SRC si es tracta d'una societat de responsabilitat col.lectiva.

Article 12

Drets anteriors relatius a una denominació social

No es pot adoptar com a denominació social un signe idèntic o similar a:

- a) una denominació social ja registrada al Registre de Societats Mercantils del Principat d'Andorra o un nom comercial ja registrat al Registre de Comerç i Indústria del Principat d'Andorra;
- b) un nom comercial estranger no registrat al Principat d'Andorra o una denominació social no registrada al Principat d'Andorra, però que és suficientment conegut o coneguda pel públic del Principat d'Andorra per crear un risc de confusió;
- c) una marca registrada al Principat d'Andorra si, a la vista dels productes o dels serveis per als quals aquesta marca està registrada i a la vista de l'objecte social de la societat identificada per la denominació social, es pot crear un risc de confusió en la ment del públic o es pot causar un perjudici al titular d'aquesta marca registrada.

Article 13

Inscripció al Registre de Societats Mercantils

Tota societat mercantil constituïda segons el dret del Principat d'Andorra té l'obligació de registrar la seva denominació social al Registre de Societats Mercantils en compliment de la normativa vigent.

Article 14

Llengua de les denominacions socials registrades

Una denominació social solament pot ser registrada al Registre de Societats Mercantils del Principat d'Andorra si està constituïda per:

- a) paraules, inclosos noms de persona, de la llengua catalana;
- b) un nom no català si correspon al d'una persona física sòcia de la societat;
- c) cognoms, si corresponen als de persones físiques sòcies de la societat;
- d) xifres romanes o àrabigues;
- e) topònims;
- f) una paraula no catalana si forma part de la denominació social d'una persona jurídica sòcia de la societat;
- g) tota combinació dels signes esmentats als apartats anteriors d'aquest article.

Article 15

Limitacions al registre d'una denominació social

El Registre de Societats Mercantils denega, de forma raonada, una demanda d'inscripció d'una denominació social quan té coneixement que aquesta denominació social incompleix alguna de les condicions establertes als articles 10, 11 o 14 o no respecta algun dels drets anteriors establerts a l'article 12.

Article 16

Nul.litat del registre d'una denominació social

1) Tota decisió del Registre de Societats Mercantils d'inscripció d'una denominació social no pot ser recorreguda per via administrativa. Tota persona que justifiqui un interès legítim té accés directe a la via jurisdiccional i pot sol.licitar la nul.li-

tat d'aquesta inscripció segons els apartats 2) a 5) d'aquest article.

2) L'autoritat judicial, a petició de tota persona que justifiqui un interès legítim, pot declarar nul un registre de denominació social en cas que aquesta no compleixi alguna de les condicions establertes als articles 10, 11 o 14.

3) L'autoritat judicial, a petició del titular d'un dret anterior recollit a l'article 12, pot declarar nul un registre de denominació social que lesioni un d'aquests drets.

4) Tot registre de denominació social declarat nul és considerat nul i sense efecte des de la seva data de registre.

5) Quan la declaració de nul.litat d'un registre de denominació social ha esdevingut definitiva, l'autoritat judicial notifica la seva decisió al Registre de Societats Mercantils, que inscriu aquesta decisió amb la indicació que el dit registre de denominació social és nul i sense efecte des de la seva data de registre.

Article 17

Cognom d'un soci que constitueix o forma part d'una denominació social

1) Si la denominació social d'una societat mercantil comporta un cognom d'un dels socis i aquest perd la seva condició de soci, aquesta societat mercantil no ha de modificar la denominació social de forma que no hi figuri aquest cognom, a no ser que hi hagi un acord contrari entre les parts, establert per escrit i firmat.

2) Les disposicions de l'apartat 1) d'aquest article s'apliquen *mutatis mutandis* a un nom comercial.

Capítol IV. Rètols d'establiment

Article 18

Signes susceptibles de constituir el rètol d'establiment

1) Poden constituir un rètol d'establiment:

- la denominació social registrada al Principat d'Andorra de la societat que ocupa l'establiment;
- el nom comercial registrat al Principat d'Andorra de la persona física o jurídica que exerceix la seva activitat comercial en l'establiment;

c) la marca d'un producte o servei quan l'activitat de l'establiment sigui prioritàriament relativa a aquest producte o servei, i a condició que aquest ús de la marca sigui fet de conformitat amb les disposicions establertes per la normativa vigent;

d) tota combinació dels signes establerts als subapartats a) a c) d'aquest apartat.

2) Els signes establerts a l'apartat 1) d'aquest article poden anar acompanyats de:

- paraules o expressions en llengua catalana que fan referència a l'activitat exercida en l'establiment;
- elements figuratius bidimensionals o tridimensionals;
- indicacions relatives a l'adreça de l'establiment.

3) Els signes establerts a l'apartat 2) d'aquest article no poden ser de naturalesa a crear una confusió amb el local comercial, els productes, els serveis o l'activitat comercial d'un tercer.

Capítol V. Control administratiu i sancions

Article 19

Control administratiu

El ministeri responsable del Departament de Comerç, mitjançant els inspectors d'aquest Departament, vetlla per tal que els noms comercials, les denominacions socials i els rètols d'establiment utilitzats en el Principat d'Andorra siguin conformes a les disposicions legals.

Article 20

Sancions

1) L'incompliment d'algun dels requisits establerts als articles 4, 5, 7, 10, 11, 12, 14 o 18 constitueix una infracció i el Govern, a proposta del ministeri responsable del Departament de Comerç, després d'incoació prèvia del corresponent expedient sancionador, imposarà les dues sancions següents a l'autor d'aquesta infracció:

- multa de 100.000 PTA;
- obligació de retirar del públic tots els suports físics sobre els quals es reproduïen els signes que incom-

pleixen aquests requisits en el termini màxim de 15 dies.

2) L'incompliment dels requisits establerts a l'article 6 constitueix una infracció i el Govern, a proposta del ministeri responsable del Departament de Comerç, després d'incoació prèvia del corresponent expedient sancionador, imposarà les dues sancions següents a l'autor de d'aquesta infracció:

- multa de 200.000 PTA;
- suspensió immediata de l'activitat.

3) Tota sanció imposada pel Govern, a proposta del ministeri responsable del Departament de Comerç, en virtut dels apartats 1) a 2) d'aquest article és susceptible d'un recurs administratiu d'acord amb el que disposa el Codi de l'Administració.

Capítol VI. Titular d'un dret anterior; indemnització per danys i perjudicis; sancions penals

Article 21

Dret d'entaular una acció

Tot titular d'un dels drets anteriors establerts als articles 5 o 12, pot entaular davant les autoritats judicials una acció civil o penal contra tota persona que lesioni els seus drets.

Article 22

Indemnitzacions de danys i perjudicis

1) De la lesió a un dels drets anteriors establerts als articles 5 o 12, n'és responsable el seu autor, que està obligat a reparar els danys causats al titular d'aquest dret.

2) L'autoritat judicial fixa l'import de la indemnització per danys i perjudicis tenint en compte les pèrdues sofertes pel titular del dret anterior i els beneficis obtinguts per l'autor de la lesió pel fet d'aquesta lesió.

3) L'autoritat judicial pot condemnar l'autor de la lesió causada al titular del dret anterior que pagui a aquest darrer les despeses judicials, inclosos els honoraris d'advocat i procurador, tant si és una acció civil com si és una acció penal.

4) L'autoritat judicial pot ordenar la publicació de la sentència a un diari nacional, a càrrec de l'autor de la lesió causada al titular del dret anterior, tant si

és una acció civil com si és una acció penal.

Article 23
Sancions penals

L'autor d'una lesió a un dels drets anteriors establerts als articles 5 o 12 que actui de mala fe és castigat amb les penes previstes pel Codi penal.

Disposició derogatòria

La present Llei deroga totes les disposicions dictades amb anterioritat que s'oposin al contingut d'aquesta.

Disposició final

La present Llei entra en vigor el dia de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 20 de juny de 1996

Josep Dallerès Codina
Sindic General

Nosaltres els Coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

**Llei
de suplement de crèdit
per fer front a les
despeses d'ampliació del
nombre de programes de
televisió a difondre i per
la instal·lació de dit servei**

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 20 de juny de 1996 ha aprovat la següent:

Llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses d'ampliació del nombre de programes de televisió a difondre i per la instal·lació de dit servei

Exposició de motius

Vista la necessitat de fer front a aquestes despeses,

Atès que no hi ha dotació pressupostària suficient en la Llei de pressupost per a 1996,

Vist l'informe de la Intervenció General,

El Govern, d'acord amb el que disposa l'article 26.1 de la Llei general de les finances públiques, ha acordat presentar el Projecte de Llei següent:

Projecte de Llei

Article 1

S'aprova un suplement de crèdit per un import de 144.456.000 PTA, destinat a la partida 603.50 "equips per a repetidors", del departament de radiodifusió sonora i televisió del Servei de Telecomunicacions d'Andorra.

Article 2

Aquest crèdit pressupostari es finançarà mitjançant una disminució de la tresoreria del Servei de Telecomunicacions d'Andorra.

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 20 de juny de 1996

Josep Dallerès Codina
Sindic General

Nosaltres els Coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

**Llei
reguladora de
l'ensenyament de l'esquí i
de l'exercici de la
professió de monitor/a al
Principat**

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 20 de juny de 1996 ha aprovat la següent:

Llei reguladora de l'ensenyament de l'esquí i de l'exercici de la professió de monitor/a al Principat

Exposició de motius

Un dels pilars de l'economia turística del nostre país és l'esquí. L'afluència de practicants d'aquesta disciplina esportiva va fer néixer noves professions relacionades amb aquest esport i es va crear un mercat de treball abans inexistent al Principat.

L'existència de professions com la de monitor/a d'esquí, directament vinculada amb els llocs on es produïa la pràctica de l'esport van merèixer l'atenció de l'Estat i es va produir el cos normatiu corresponent que estructurava l'exercici de la professió.

L'Estat protegeix la llibertat de creació de centres docents i a l'ensens la igualtat de les persones i l'accés al treball. D'altra banda s'ha assentat també el principi del dret a l'educació en el marc d'un sistema educatiu propi i independent d'altres estats tal com correspon a qualsevol estat sobirà. La conjugació d'aquests principis constitucionals porta necessàriament a la